Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

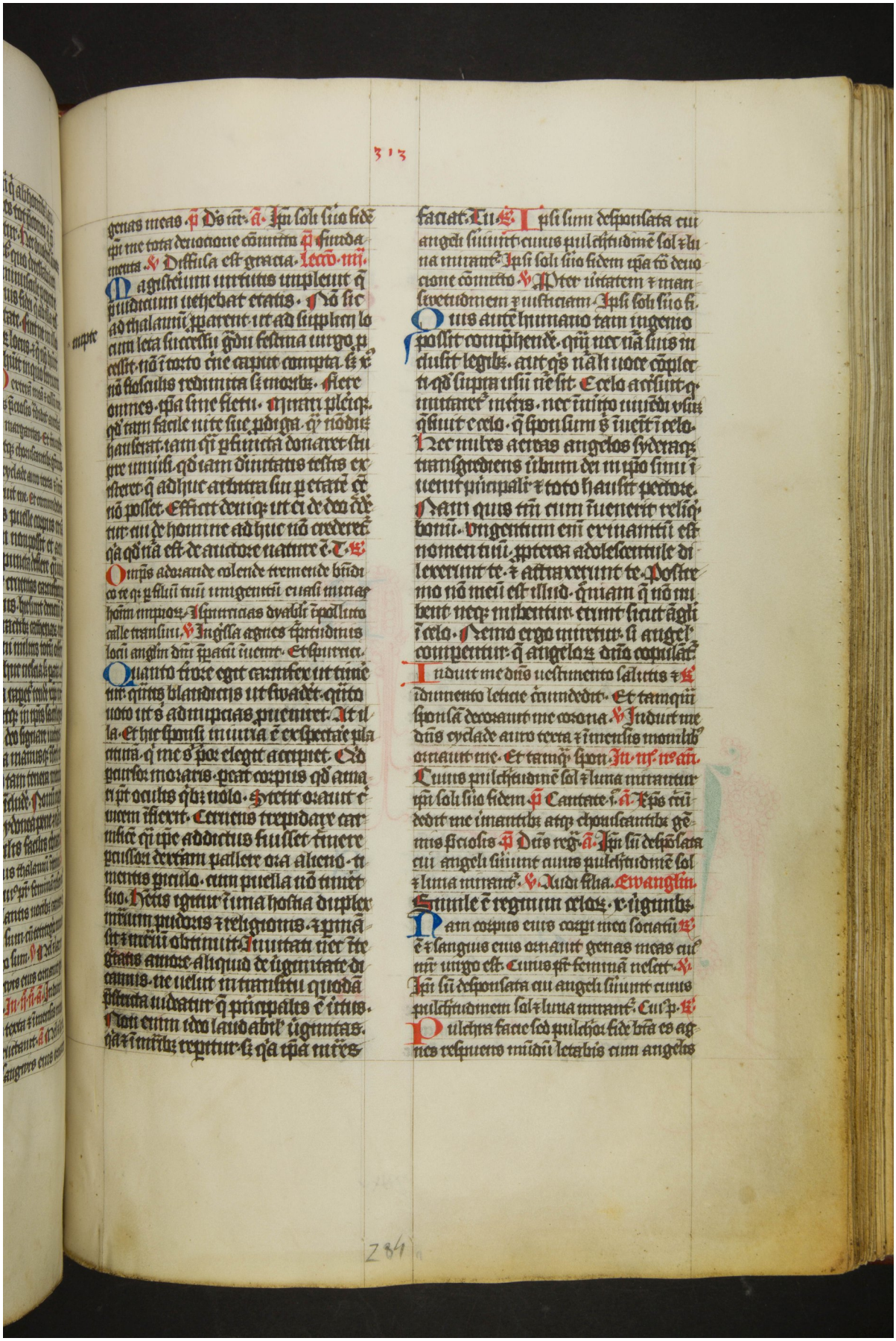

313

genas meas. ℣ Dis mis. ℟. Ipsi soli sicio fide
qui me tota devocione committo ℣ Confuda
mur. ℣ Difficile est gracia. Lectio. iii.
Magisterium virtutis impleuit q
iudicium uetebat etatis. Nō sic
ad thalamum parent ut ad supplicia lo
cum leta succedit gēdu festina uirgo. p
cessit. nō i corto cūe caput compta. si r
nō floribus redimita si morte. flere
omnes. ipsa sine fletu. nemo plecip
qd tam facile uite sue pdiga. q nōdū
hauserat. tam si pūicia donaret stu
pre inuisi. qd iam diuitias telis ex
sterere. q adhuc arbitra sui p etatē ēt
nō posset. Efficit denique ut ei de deo dē
tur. an de homine ad huc nō crederet
qa qd nā est de auctore nature ē. T. ℟.
Omnis adorande colende tremende bnd
co te q: p filii tui ingenuii cuiali mirac
hom impos. Ispiritaas dyabli ēpellitio
calle transiui. ℣ Ingressa agnes ēpiuidinis
locū angelū dei ēpatui iuenit. Et spiritua.
Quanto tiore egit carnifex ut time
ret. quīs blandicis ut suadet. quīto
uow ut s admiracas pueuiret. At il
la. Et hic sponsi iniuria ē exspectare pla
cuna. q me s pōe elegit accipiet. Cōd
pauso: moriaris. peat corpus qd anima
ti pt oculis qbz uolo. Sicut orauit e
uem ifecit. Cernens trepidare car
nifice qi tpe addictus fuisset timere
passor: deriam pallere oia alienō. ti
mens puella. cum puella nō timet
sio. Ecce igitur i una hostia duplex
mirum pudicis ⁊ religiosis. ⁊ prima
sit ⁊ martir obtinuit. Iniuriam nec ire
gratias amore. aliquid de ingenuitate di
cunis. nec uelut in iniuriam quoda
pūicia iudatur q principalis ē iniuria.
Non enim ideo laudabil' ingenuitas.
qa ⁊ i miribz reputur. si qa ipa mires
facrat. Tu ℟. Ipsi sunt desponsata cui
angeli seruiunt. cuius pulchitudinē sol ⁊ lu
na mirant. Ipsi soli sicio fidem ipsa cō deuo
cione committo. ℣ Preter uirginitatem ⁊ mar
tirii diadem ⁊ pudicicam. Ipsi soli sicio fi.
Quis autē humano tam ingenio
posit comphendē. qui nec uia sinus in
dulsit legibz. aut qs nāli uoce cōpler
ti. qd suppta usui nē sit. Celo accesunt q
uirginē mēris. nec iuuito uiuēdi usu
gsiuit celo. q sponsum s iuenit i celo.
Nec multes acetas angelos sydera q
transgrediens iubum dei in pio sinu i
uenit principali ⁊ toto hausit pectore.
Nam quis tui cum iuenerit relig
bonii. Vngentum enim eruantii est
nomen tuii. preterea adolescentule di
lexerunt te. ⁊ attraxerunt te. Postere
mo nō meii est illud. quiam q nō mi
hent nec: mihentium erunt sicut agli
i celo. Nemo ergo miretur. si angel'
conpetuntur. q angelorz dūa copulat.
Induit me dūs uestimento salutis ⁊ ℟.
diuinento letitie cōmedoit. Et tanquā
sponsā decorauit me corona. ℣ Induit me
dūs cyclade auro texta ⁊ imensis monilib
ornauit me. Et tanq sponsam. In. mis. ns. aū.
Cuius pulchitudinē sol ⁊ luna mirantur
qui soli sicio fidem. ℣ Cantate i. ℟. Ipse cui
dedit me imantibz atq chorusantibz ge
mus sicolis. ℣ Deus rex. ℟. Ipsi sui desponsata
cui angeli seruiunt. cuius pulchitudinē sol
⁊ luna mirant. ℣. Audi filia. Euanglin.
Simile ē regnum celorz. ⁊ ingumbz
Nam corpus eius corpi meo sociatū ℟
ē ⁊ sanguis eius ornauit genas meas cui
mis. uirgo est. Cuius pt feminā nescit. ℣
Ipsi sui desponsata cui angeli seruiunt. cuius
pulchitudinem sol ⁊ luna mirant. Cui p. ℟
Pulchra facie sed pulchior fide bta es ag
nes relinquens mundii letabis cum angelis